

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre . . . 1 frt 25 kr.
Félévre 2 „ 50 „
Egész évre . . . 5 „ — „

Megjelenik minden szerdán
és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr.

SZABADSÁG

Szerkesztőség.

hova a lap szellemi részét és a
nyilvántartott közleményeket
küldeni kell:

Városház-tér 10. szám.

Szerkesztő otthon van minden
nap délután 4-5 óráig

Kiadóhivatal, hova a hirdetések
és előfizetési díjak, valamint
reklamációk küldendők:

Wesselényi és Könyv
könyvnyomdája
(Deák-utca, színház-épület).

POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP.
A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

Egyes példányok Falkenstein S. bank- és váltóüzletében, Polacsok V. és Groák I. dohánytözséjében, Groszmann J., Gubás F. és Hesz Jenő fűszerkereskedésében kaphatók.

Előfizetési felhívás.

Lapunkra július hó elsejével előfizetést nyitunk.

A kezdet nagy nehézségein szerencsésen átestünk; a mélyen tisztelt nagy közönség megmutatta, úgy Miskolcz városában, mint az egész megyében, sőt a távolibb vidékeken is, hogy a „Szabadság“-ot a mi legszentebb politikai meggyőződésünk, hitvallásunk lapját már a kezdetben is töle kitelhetőleg támogatja. Minden szónál jobban bizonyítja ezt a tett, mely szerint 630 rendes előfizetőt nyert a lap most már rövid három havi fennállása óta. Kezdetnek ez igen szép eredmény. A szerkesztőség és kiadóhivatal meg is tett minden emberileg lehető, hogy úgy a lap neves alapítóinak, mint előfizetőinek és pártunk minden tagja óhajainak, az igazság szeretetén alapuló jogos kívánalmainak eleget tegyen. Megnyugtató bennünket az a tudat, hogy minden irányban annyit tettünk, a mennyit csak lehetett, többet nem tehetünk, többet nem is kívánhatunk tőlünk. Szolgáltunk hiven és odaadással pártunk politikáján kívül a helyi vagy városi, megyei, valamint a köz és társadalmi érdekeket, a közgazdaságot és tanügyet.

Igy szolgáljuk a jövőben is a mélyen tisztelt nagy közönséget, sőt ha előfizetőink jobban felszaporodnak, ha elveink harcosai úgy anyagiilag, mint erkölcsileg még jobban támogatnak, a jövőben azon kellemes helyzetben leszünk, hogy még többet nyújthatunk. Munkatársaink a következők: Herman Ottó, dr. Horváth Ádám, Kecskemét országgyűlési képviselője, Mocsáry Lajos, Illyés Bálint országgyűlési képviselő, Kovács Lajos és Bársony János pártunk miskolczi el-

nökei, Tóth Pál, Pores János főmunkatárs, dr. Zsindely István, dr. Ballagi János, Forgács Endre, Apostol Bertalan, Szalóczy Pál, Ellend József, Csik Dániel, Gergely János, Borsodi Kovács Béla, Vajdai Szabó István, Goldberger Simon, Seidman Bertalan, Pásztor Zoltán, Bándy Endre, és Ardényi Dezső. Ezekon kívül van a lapnak még tizenöt kiváló munkatársa, kik a név vagy jegy alatt tisztelték meg lapunkat jeles dolgozataikkal. Vannak a lapnak nagyon jártas és tapasztalt jó referensei és biztos kilátásunk van arra, hogy jó munkatársaink száma folytonosan növekszik.

Ily kezdet után kérve kérjük lapunk minden tisztelt barátját, hogy előfizetését megújítani, illetőleg ügyünknek újabb pártfogókat is megnyerni kegyeskedjék. Akik még előfizetési kötelezettségeiknek eleget nem tettek, teljesítsék azt mihamarább.

A lap előfizetési díja helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve folyó évi július 1-től szeptember hó 30-ig 1 frt 25 kr. júliustól december végeig 2 frt 50 kr. A földművelők és az ipartestületi tagok, továbbá községi tanítók és községek egy negyedévre csak 1 frtot fizetnek. A nyáron lakóhelyüktől távol levő t. előfizetőinknek minden újabb díj nélkül küldjük lapunkat nyári tartózkodási helyükre. Azoknak, kik már most előfizetnek, a lapot július hó elsejéig díjtalanul adjuk.

Kiváló tisztelettel

a szerkesztőség és kiadóhivatal.

Lesz-e háború?

Nem hangzatosság kedvéért választottuk ezikkünknek e címet; nem is azért, mert így uralkodók találkozása alkalmával a lapok rendesen felszokták vetni e kérdést; hanem azért, mert Bismarck herceg, a német egység megteremtője, a mult hét folyamán erre a dologra nézve egy bécsi lap szerkesztője előtt nagyon érdekes nyilatkozatot tett.

Azt mondja a többek közt: „Én az orosz politikára befolyást gyakoroltam, de lemondásom óta e tényező hiányzik s innen magyarázható ki az a rossz fordulat, mely Európa politikai helyzetében beállott. Szét van szakítva a drót, mely Oroszszággal összekötött bennünket. Én a politika főcéljának a béke fentartását tartom, mert hová jutnánk, ha egy szerencsés orosz háború után két szomszédunk lenne, akik revanche gondolataikkal örökre fenyegetnének bennünket, az egyik keletről, a másik nyugatról. A háború franciaországgal talán elkerülhetetlen, ott mindig arról van szó, hogy akadjon ott egy olyan ember, a ki a löport a vízbe önti, hogy a víz kicsapjon belőle. Ez olyan kérdés, mely elől az évek folyamán alig térhetünk ki.“

A SZABADSÁG TÁRCZÁJA.

Tagadod, tagadod. . .

Tagadod, tagadod, de minék tagadod.
Nem is a hiúság egyedüli bajod.
Rossz növény az, gyökze lemegy épp a vérig.
Ámde a gyümölcse soha meg nem érik.

Apálylyal, dagálylyal dolgozik az élet.
Habrá hab verődik s megint szerteszed.
Am nagyon sekély a hiúság folyója,
Zátonyra jut azon életed hajója.

Mégsem ez a hibád, mégsem ez a bajod.
Hiába állítod, hiába tagadod.
Hiába nyílik fel szép ajkad panaszra.
Sohajod légbe száll: mi haszna, mi haszna!

Szép a hegytető, hol felhők tábora jár,
De nagyon rideg ott, hideg ott a sugár.
A ki megbámulja, olyan elég akad,
Am virág és élet a völgy ölén fakad.

Szállhat fel magasba a léleknek vágya,
Égi vidékeken lehet vetve ágya.
Csillagok ezerein vándorolhat sorba,
Am boldogság lenn van a kicsiny bokorba.

Czifra rostélyzat a kis kert körül minék?
Ha nincs benne zöld ág, mit madár szállna meg.
Akár arany ráccsal körül lehet venni.
Ha virág nem nyílt ott, ha nincs benne semmi.

Mit ér a kebelnek márvány ragyogása.
Lilium természetnek szép hajladozása.
Lilium lehervad s a kebel jégverem.
Ha benne hő érzés nem fogan, nem terem

Mikor elég sűrűn a tükörbe nézsz.
Tekints szivedbe is, vajjon ott mit érsz?
Ha kebleden csak a czifra csipkét látod.
Hiába tagadod: rideg a világod.

Szemed, mint a csillag ragyog, ámde hideg.
Kebled alabástrom, nincs benn érző ideg.
Hiába tagadod, tudja minden hived,
Az a bajod szép lány, hogy üres a szived.

Kajabusz.

Modern házasságközvetítő.

Irtá: Flamm Dezső.

Egyik vasuti munkás szánakozott rajtam s kölcsön adta tünneplő kalapját, melyet fejemre, jobban mondva fülemre téve, indultam levérten az atyai ház felé. Micsoda ut volt ez? Beh másképp gondoltam!

Kölcsönös örömmnyilvánítások után az apám szólt először: Hogy vagy? Mért nem irtál?

(Persze, hogy a posta csak negyednapra adja ki a leveleket). Micsoda kalap ez? No már édes fiam, ennél külön kalapot is viselhetnél, hisz még a vasutasoké is különb! stb.

— De édes apám uram! . . . nem bírtam tovább mondani, sírni és kacagni szerettem volna egyszerre.

Az ördögbe is! Ennek fele se tréfa! Kalapot a városba kapni nem lehet! A féllábú szűcs ugyan rendbe tudná hozni úgy, a hogy az én szegény 8 frtos cylinderemet, de hát az is most tudott megbetegedni, mintha csak tudta volna, hogy valakinek szüksége lesz rá.

Nem jól találtam magam otthon, a mi nagyon rosszul érintette az öregemet s próbált rábírní, hogy látogatnánk meg együtt egy csinos kis lánykát, a ki vendégségbe van itt a Mátyás bácsiéknál.

Kicsiptem hát magam amugy pestiesen, az öregem egyik özvönviz előtti kalapját fejembe nyomtam (óh szegény cylindere) s indultunk.

A Mátyás bácsimat pedig én nagyon szerettem s örültem, hogy felkereshettem, ő is felkeresvén engemet néha-néha bizonyos rózsaszínű utalványokkal (Valahogy szerelmes levelet ne tessék érteni!)

— Hozott Isten, kedves öcsém, be régen láttalak, no nézd, hogy megemberesedett, talán bizony leánynevébe jöttél. No épen jókor! . .

— De kedves Mátyás bácsi — merém elvenetni — talán . . .

Igy nyilatkozik Európa legnagyobb államférfia. Ebből tehát annyi bizonyos, hogy Európa békéjét ez idő szerint vagy a drótkötélekből kiszabadult Oroszország, vagy a revanche gondolatokkal foglalkozó Franciaország fenyegeti.

Oroszországban meg van ugyan a hajlandóság a háborúra, de bátorságát elveszi az a sok belső baj, mely ezt a nagy kolosszust most éhínség és nihilizmus alakjában emészt. Pedig hát Franciaország is csak ő reá néz. Várja, hogy mikor kezd már a muszka, mert ő maga csak nem bolond, hogy belekössön három olyan nagyhatalomba, minő a Német, Magyarosztrák és az Olasz birodalom, melyeknek egyike is húsz évvel ezelőtt oly hatalmasan kiporolta őt.

A középeurópai hármasszövetség tehát a békének oly erős sziklavára, melyet meg nem ingathat ez idő szerint sem a muszka hagyományos terjeszkedési politikája, sem a francia „revanche“-t kiáltó harcztüze.

De hogy meddig fog fennállni ez a hatalmas sziklavár? . . . ennek megfejtése a jövő titkos méhében rejlik. Attól függ minden, mikor jut a muszka teljes erőhöz? Ha ez közgazdasági bajait kiheveri, több mint bizonyos, hogy szítani fogja a panszlávizmus tüzét a Balkán félszigeten, azután a mi románjaink és tótjaink között; a mit azután mi összetett kezekkel nem nézhetnénk. Rá kellene ütünk a maczko körmére.

Ha Ausztria-Magyarország és Oroszország közt kiütne a háború, mi Németország segítségére nem számíthatnánk, mert ennek erejét okvetlenül Franciaország kötné le, mely mindenestre felhasználná a kedvező alkalmat, hogy lemossa hátáról azokat az égető sebeket, melyeket rajta a német 1872-ben ejtett. Olaszország? Ennek semmi különös érdeke nem volna a mi dolgunkba avatkozni, miután az ő figyelmét inkább a német-francia harcztér kötné le. Legfőleg a „beteg ember“: Törökország lehetne az, melynek érdekei azonosak volnának a miénkkel.

Miután az esetleges háború képe ilyen volna, az a kérdés: nem volna-e

célszerűbb reánk nézve, ha nem várnók be a muszka teljes felgyógyulását és megerősödését?!

Németországnak a helyzete — mint azt Bismarck nyilatkozatából látjuk — egészen más, mint a miénk. Neki manapság nem volna tanácsos megmoczazni, mert ha ő háboruba keverednék a muszkával, menten két tűz közé szorulna; elől a muszka, hátul a francia porolná őt szívós kitartással. Nekünk egészen más a helyzetünk. Nekünk nincs más ellenségünk, csak a muszka és ezzel előbb vagy utóbb nekünk kell leszámolni.

Az a kérdés tehát: most legyen-e a számadás napja, mikor a maczko beteg; vagy majd akkor, a mikor egészen talpra áll? . . . Erre a kérdésre feleljenek a mi bölcs államférfiaink odafent Bécsben, vagy Budapesten.

Mi nem akarunk senkinek tanácsot adni, csak tájékoztatást s tiszta látképet igyekszünk nyújtani olvasóinknak a politikai helyzetről.

Ha a számadás elől — mint Bismarck mondja — az évek folyamán alig térhetünk ki; akkor kívánatos, hogy az minél előbb megtörténjék, mert Európa népe s ezek között a mi szegény hazánk már roskadozik a fegyveres béke súlya alatt. Annyi pénzen, a mennyit mi a közös hadseregnek: e bécsi Molochnak gyomrába évtizedek során betömtünk, tizszer is megverhettük volna a muszkát amugy magyarosan. Ne hagytuk volna csak Plevnát elesni! . . .

No, de a mi elmult, vissza nem jó. Számoljunk a mostani helyzettel.

Tény az, hogy Európa mappája nem sok idő múlva meg fog változni. Ezt azonban egy nagy csatahangverseny fogja megelőzni. Hogy hazánkra milyen szerep vár ebben az európai koncertben s minő sors vár majd a koncert után, ezt persze előre nem tudhatjuk. Ammit azonban minden látónoki képesség nélkül is sejthetünk, hogy ez a koncert Ausztriára nézve nagyon keserves lesz.

Bismarcknak bécsi tartózkodása alkalmával ugyanis az osztrák császárváros népe hangosan tüntetett a mellett, hogy Ausztria

németjei szívesen csatlakoznának a nagy német birodalomhoz. Ha már ezek is így nyilatkoznak, akkor egy háboru esetén kik fogják megmenteni Ausztriát? . . . Talán a csehek? . . . Csak azt várja! . . . Vagy talán a magyarok? . . . Igenis, a magyarok! . . . A magyar nemzet volt minden időben az, mely életét és vérét áldozta a dynastia érdekeiért, a mely anyyniszor megmentette már válságos viszonyok között a Habsburgok trónját.

Azért leghelyesebb volna, ha királyunk ő Felsége figyelmére méltatná Bismarck szavait, ki még Königráz előtt azt tanácsolta a Habsburgoknak, hogy a monarchia súlypontját helyezték át Bécsből — Budára.

Lehet különben, hogy koronás királyunk is így gondolkozik, ki jubileuma alkalmával Budapestet székvárosává tette.

Bármilyen történjék a jövőben, bárminő kimenetele legyen az európai nagy kérdéseket megoldó háborúnak, annyi bizonyos, hogy Magyarországnak sorsa, helyzete a mostaninál rosszabb már nem lehet! Sőt él bennünk a remény, hogy a magyarok istene, a ki hazánkat egy ezredéven át jó és balszerencse közt megtartotta, megfogja őrizni az ezután jöhető vész és viharok között is! . . . Még jönni fog egy jobb kor: nemzeti önállóságunk és függetlenségünk jobb kora, „mely után buzgó imádság epedez százezrek ajakán!“

Innen-onnan.

— Humorisztikus papírszatelek. —
Összeszedte **Bagoly Márton**.

Ha a mai társadalom olyan jogtipró nem volna . . .

Hóóó! Álljunk meg. Igen magas hangon találtam magamat elkurjantani. Kezdjük alacsonyabb tónusból.

Ha én polgármester volnék . . . (Nem miniszter, se nem püspök, mint a hogy Tóth Ferencz szokta mondani.)

— Nos, hát mit cselekednél? . . . (Ezt a nyájas olvasó kérdi.)

Hát bizony nem koptatnám naponként ötször-hatször a városháza lépcsőit, az izzadó városi hivatalnokok bosszúságára; nem is mennék mindennap megnézni: vajjon a közfürdő telkén felszökött-e már az artézi forrás; nem tanulmányoznám a Dückler-féle vízvezetési tervezet; de még azon sem törném a fejemet, hogy hol legyen az igazságügyi palota; hanem éppennyug tennék, miot a mi podestánk: elmennek Radegundba. Ennél okosabbat ő sem tehetett volna: mert hiszen kérem, a kinek pénze van, nem bolond, hogy ezt a kutya melege, ezt rengeteg port itthon kiállja! — De mintán polgármester nem vagyok, hát szépen itthon maradok s hazafias verejtékcseppeket izzadok az elő-, vagy utófizető közönség érdekében.

Nekem még csak könnyű, mert én gondolatban bebarangolhatom az egész világot. Hozhatok innen-onnan, sőt még az óperenciás tengeren túl lakó népekről is érdekes dolgokat. Beszélhetek Umberto olasz király és Vilmos német császár csokoládzásáról, Bismarck bécsi fogadtatásáról, az amerikai egyesült államok elnökválasztásáról, a görög miniszterválságról, a zágrábi botrányról, a román küldöttség felsüléséről sat. Nekem szabad már rég megtörtént, vagy még ezután megtörténendő események fölött elmélkedni, sőt szabad olyan dolgot is előadni, a mi sohasem fog megtörténni. — Szóval nekem, mint igazi „szabad-száj“-nak (köszönet érte Golez Juliánnak, hogy ezt a szót kitalálta) minden, még — hazudni is szabad! . . . Hanem a mi szegény ujdondásunk, az van most rettenetes módon megröhhönyödvé; mert neki csak azt szabad megírni, a mi igaz!

— Semmi talán, azaz hogy menjünk sorba, magálj csak! Ninuka! Ninuka! jer csak be! megjött ám a Józsi gyerek . . .

Egy angyal reptilt felém a mellékszobából s én elsápadtam.

— Mi bajod öcsém, talán csak nem félsz a szép lányoktól, mondá hamiskás mosolylyal az én Mátyás bácsim, s egyúttal hozzátette: Ninuka! ezen úr rokonod, Berzentey József budapesti hivatalnok.

Meghajtottam magam s még halványabb lettem.

— Én pedig Ninuka vagyok, mondá utánnozhatatlan kedves ártatlansággal, örülök, hogy rokonommal megismerkedhetem, nagyon sokat beszélt ám nekem magáról a Mátyás bácsi, azt is mondta, hogy nagyon szép gyerek, és hogy még sem akar sohasem nősülni. Kíváncsi voltam magára nagyon s ma kilopódtam az állomáshoz, hogy mielőbb megláthassam, gondoltam, hogy nem ismerem meg, de aztán megvigasztaltam magam, hogy a legszebbik, no ez a Józsi lesz. Látja, látja, milyen ügyetlen is vagyok én, hogy leütöttem az új kalapját.

A két öreg összenézett.

— De Ninuka! hisz erről te nem szóltál semmit! mondák majdnem egyszerre.

— Szent Habakuk! most segits! dörmögtem magamba s meglepetésembe azt sem tudtam, mit szóljak. De . . . de . . . hogy azaz hogy . . . nem baj . . . hisz vettem másat

. . . azaz . . . hogy kaptam . . . vagyis . . . no de hisz én voltam az ügyetlen. (Ezer ördög, hát sztkészes volt ezt is felhozni, mikor már én majd elfelejtettem az egészet).

— Nem úgy van kedves öcsém, veté ellen a Mátyás bácsikám, hanem ha neked kárt okozott a Ninuka, hát kérjen bocsánatot és — mondá gunyosan — kárpótoljon érte.

Persze, hogy most már rajtam volt a sor s olyan bátorsággal, mint csak egy budapesti dijnoktól kívánni lehet, az aranyos Ninuka felé fordulva hamiskás mosolylyal merém kockáztatni:

— Nagyon örülök rajta, hogy így történt, mert ez által megismertem egyik legszebb rokonomat s egyúttal van szerencsém ünnepélyesen ismételni Mátyás bácsi szavait, hogy leány-nézőbe jöttem s ha valaki akarja, úgy egy boldog párral több lesz hymen névsorában.

— Az Isten áldjon meg kedves fiam, szolt az öregem meghatva, most már nem félek, hogy az ő Berzentey familia kihal.

. . . A kárpótlást is megkaptam az első s egyúttal eljegyzési csók alakjában az én drága Ninukámtól.

*

Most pedig boldog meglepedéssel gondolok vissza az én furcsa házasságközvetítőmre, első cylinderemre s ha létezik boldog dijnok a világon, úgy az bizonyára én vagyok

Azt mondja ez a mi hírkérgető munkatársunk, hogy mióta Soltész Nagy Kálmán polgármester Radegundba ment, azóta nincs semmi hír, nincs semmi esemény a városházánál.

— Hát a rendőrségnél semmit sem csinálnak? (Ezt én kérdeztem.)

Munkatársunk úgy tett a kezével, mint az az ember, a ki az életéről akar lemondani.

— Ott is voltam, szólt elkeseredett hangon, de nincs semmi érdekes hír.

Tegnap reggel azután magam mentem el a rendőrséghez.

— Ugyan, édes kapitány úr! Remélem, van valami érdekes rendőri híre?

— Nem értem, önöket, Uram! Önök újságcsinálók nekünk határozott ellenségeink. Nem bannák, ha egyiptomi tiz csapás jönne a városra és környékére. Na, de hirsomját minyárt eloltom. Valami fiatal gavallért fogtunk el, ki a fővárosból jött ide vendégszerepelni s szerencsét próbálni. Fellépett a módosabb házaknál, mint házassálandó gazdag fiatal ember, etették, itatták a lányos mamák. Mikor elfogtuk kistült, hogy helyenküli pinczér. Eltoloncoltuk. Nem csalt lépre egy dús hozományú lányt sem.

— Oh, az élehetlen! Legalább megborotválhatott volna egy pár zsebet. Így nem érdekfeszítő. — Hát más nincs? . . . Valami öngyilkosságféle? Betörés, gyilkosság, sikkasztás? . . .

— No, tudja, kedves második rendőség, ellenőröm! — válaszolt mosolyogva a rendőség megelégedett feje — most az orpheumi dákák és a kávéházi kassirók meg vannak elégedve a miskolci aranyifjúsággal, azért nem isznak gyufaoldatot. A betöréseknek így nyáron nincsenek ideje, mert rövidiek az éjszakák. Talán majd télen ezzel is szolgálhatok. Gyilkosság mindennap történik. Hisz ön talán látta? . . .

— Már mint én? . . . vágtam közbe meglepetve, úgy éljen . . . ha egyet is tudok már hónapok óta a környékről.

— Hát a vágóhidon mindennap legyilkolnak vagy tizenkét darab ökröt.

— Ne tréfáljon, kapitány úr!

— Betörés, lopás is kevés van. De nini! Most jut eszembe. Van biz' itt tolvajlás elég. Hiszen talán tudja is?

— Dehogy kérem. Nagyon lekötözte, ha néhány izgalmas betöréssel, lopással szolgálna.

— Oh kérem, Ön saját szemével megláthatja a tolvajokat. Ugyis elmegy a „Lövöldébe“ minden nyári mulatságba. Ott láthatja, hogy ugyancsak rabolják az ifjak és lányok egymás szívét . . . No, de vége legyen a tréfának. Örömmel jelenthetem, hogy a dutyi tres, nincs vendége, rendbe semmi sem ütközött.

— Kár! Jaj, be mamlasz rendőség! Hiába eszik a város kenyérét nincs semmi dolguk. Oh, ti rendőri hírekben úszó boldog fő és székvárosi lapok!

K Ü L Ö N F É L É K .

— **Kossuth Lajos** 90-ik születésnapjának megünneplése céljából a fővárosban mozgalom indult meg. A rendezők célja az, hogy az ünnep lehetőleg országos színezetűvé tétessék, melynek egyik nyilvánulása az lesz, hogy Kossuth nevére nagy alapítványt tesznek, hazafias célokra; továbbá minden községben istentiszteletet tartanak s kivilágítást rendeznek. Azt is tervezik, hogy nagyobb küldöttség megy ki Turinba Kossuth üdvözlésére.

— **A báró Vay család** — mint értesültünk — nagyon szívesen fogadta a vármegyei közgyűlés azon határozatát, hogy három Vay főispánjának: Miklósnak, Lajosnak és Bélának arcképeit a tanácskozási terem számára lefesteti; de ennek a határozatnak a keresztül vitelet a család vállalta magára, mely a megye megterhelése nélkül saját költségén óhajtja a képeket előállíttatni, s erre nézve a szükséges intézkedéseket — mint halljuk — Barabás János festőnkél már meg is tette.

— **Az igazságügyi palota** építése ügyében melyről az ügyvédi kamara és a hírlapok a napokban oly sokat irtak, megbízható forrásból azt az értesítést vettük, hogy a miskolci takarékegyesület az igazságügyi miniszternek az építésre nézve semmiféle ajánlatot nem tett. A gróf Andrásy-féle telek megvétele alkalmával a takarékegyesület körében csak úgy futólag említették meg, hogy nem volna-e jó oda igazság-

ügyi palotát építeni, de ez ügyben nevezett pénzintézet részéről komoly lépések nem tettek.

— **Hymen**. Komáromy Gyula vasuti tisztviselő a napokban váltott jegyet Kozma Jolán miskolci polgáriskolai tanárnővel.

— **Gyönyöd figyelem** és meglepetésben részesítették a miskolci ref. felsőbb leányiskola növendékei mult pénteken szeretett igazgatójukat: Tóth Pált. Nevezett igazgató ugyanis ez iskolai évben utolsó óráját megtartandó, a tanterembe lépett s bámulva látta, hogy ott az iskola összes növendékei összegyűltek s az előadó asztalon egy gyönyörű virágcsokor s két értékes ezüst gyertyatartó van elhelyezve. Csoválkozása nem sokáig tartott, mert Bartányi Ilona 4. oszt. növendék előlépett s szép szavakban előadta, hogy az intézet növendékei ezt az alkalmat kívánták felhasználni arra, hogy a szívökben élő hála és szeretet érzését látható jelekben is kifejezzék. Az igazgató meghatva mondott köszönetet e gyönyörű figyelemért.

— **Névváltoztatás**. Muszka Sándor vaskezeskedő, városunk egyik szeles körben ismert polgára, vezetéknevét „Molnár“-ra kért változtatását a belügyminister megengedte.

— **Pályázatok**. A miskolci kir. törvényszéknél egy II. osztályu jegyzői állásra, a miskolci járásbírósnál albirói állásra hirdetnek pályázatot. A pályázati kérvényeket július hó 10-ig lehet beadni.

— **A miskolci intelligens szülők** élénk szükségét érzik annak, hogy leánygyermekük számára a felsőbb leányiskola és a polgári iskola 4-ik osztályán felül még egy, vagy két magasabb osztály létesíttessék. Kívánják ezt annál az oknál fogva, mert 14—15 éves leányainknak nem tudnak otthon megfelelő foglalkozást adni. Ez óhajuknak már a napokban hangot is adtak Kun Bertalan püspök előtt, kérve őt: lenne szives intézkedni, hogy a ref. leánynevelő intézet a kívánt magasabb osztályokkal kiegészíttessék. Kun Bertalan püspök odanyilatkozott, hogy ha ez a kívánság majd a jövő szeptemberi beiratások alkalmával tömeges jelentkezések által fog nyilvánulni, ő keresni fog módokat és eszközöket a kívánt osztály létesítésére.

— **A miskolci izr. nőgyűlet** úgy tett éppen, mint a mesebeli hős: „Hipp, hopp! Álljon elő egy tündérkert!“ És a tündérkert mult szombaton este minden hosszabb gondolkodás és tervezgetés nélkül előállott a „Népkertben“. Nagyon természetes, hogy özlött a nép a kertbe, a hol tündér szép lányok deli legényekkel járták a tündértáncot — tündéries kivilágítás mellett . . . egész hajnalhasadtáig. 50—60 pár tehet tanubizonyoságot az élvezetesen eltöltött éj gyönyöreiről. Hogy kik voltak a tündérek? Ki tudna arról számot adni? Talán Grosz Józsefné úrnő, az egylet buzdó elnöknője, a ki most is örülhetett és gyönyörködhetett munkájának, tevékenységének sikerében, a mulatság 100 frton felül való összeget hozott az egylet konyhájára.

— **Derek iparosaink** nyári táncmulatsága vasárnap este a népkertben fényesen sikerült. Annyi sok ember volt a vigság színhelyén, hogy alig lehetett mozogni. Iparosaink ifjú leánykái ugyancsak kitánczolhatták magukat; a négyeseket mintegy 150 pár tánczolta. A polgári dalosegylet is kibéte magáért, lelkesen és szabatosan énekelve a mi gyönyörű szép népdalainkat. A honorációrok közül is többen voltak jelen, valamint a helybeli lapok szerkesztői és tudósítói. Lapunk felelős szerkesztőjét a derek iparosok lelkesen megéljenezték. midőn közöttük megjelent; bizonyára azon nagy eszme iránti tisztelet vezérelte őket, melyet ő lelke egész erejéből képvisel és terjeszt. A népkert mulatság alkalmával oly izlésesen volt díszítve, mint még talán soha, a mi Pick Jakab kártyos érdeme. Éljen a tisztas ipar, éljen a haza jövője.

— **A miskolci ev. ref. felsőbb leányiskolában** az évzáró ünnepély június 26-án ment végbe nagy és intelligens közönség jelenlétében. A növendékek ez alkalommal az énekben, szavalásban és zongorajátékban tett előhaladásukat mutatták be. A három szólamú (összesen 10) énekek és dalok előadása nemcsak kielégítette, de valóban meglepte a közönséget; az összhangok tisztasága, kellő árnyalat és kifejezési erő nyilatkozott mindenik énekben. Szavaltak heten, u. m. Bartányi Ilona, Fodor Ilona, Kiss Aranka, Méhes Sarolta, Rácz Klára, Rácz Malvin és Wilhelm Hilda,

mindnyájan oly helyes felfogással és szép hanghordozással adták elő a kiválasztott költeményeket, hogy méltán kiérdemelték a közönség lelkes éljenzéseit. De a szavalók közül különösen kivált Méhes Sarolta, a kinek terjedelmes tömör mély hangjában oly drámai erő nyilatkozott, hogy annak kiképzése valóban kívánatos volna. A zongorajátékban Mikuleczky Ilona, Klár Vilma, Berzy Mathild, Kiss Aranka és Kardos Szeréna tűntek ki, a kiknek játékát hangosan megéljenezte a hálás ifjúság. Nem csekély élvezetet nyújtott az énekkar által előadott „Népdalegyveleg“, melyben a sóló részletet Burger Anna, a duettet Gresch Ida és Pontos Gizella szép hanggal és igen kedvesen énekeltek; az egyveleget befejező „Phylloxera-dal“ pedig igen jó hangulatba hozta a közönséget. A hosszú program befejezése után Kun Bertalan püspök teljes megelégedését nyilvánította a növendékeknek a művészeti tantárgyakban tett ily szép előhaladásuk felett, s köszönetét fejezte ki a vezető tanároknak Tóth Pál intézeti igazgatónak, Rutkay Menyhért énektanárnak, Vigh Károly, Kahle Wilt Janka, Pasteiner Gyözőné és Ullmann Janka úrhölgyeknek ügybuzgóságuk és szorgalmukért.

— **Szőlőtermelőink** nagyon panaszkodnak a roppant magas napszám miatt, mely ez idő szerint Miskolcon: férfiaknak 1 frt 20 kr, nőknek 90 kr, ezenkívül kenyér és pálinka. Jó hogy még kávét is nem kérnek oszonára. Hát ez valóban méltó ok a panaszra, mert még ilyen magas napszám nem volt Miskolcon. No, de azt mondhatná erre valaki: „Örüljön az a gazda, a kinek ma még szőlője van, hogy ilyen magas napszámot is fizethet, majd behozza a bor ára.“ Igen ám, de a bornak ma már, a dalmátországi borok behozatala óta annyira leszállott az ára, hogy a termelőnek a nagy költséggel termelt csekély mennyiségű árun alig van valami haszna. Most úgy halljuk, hogy a jövő július hó 1-től az olaszországi borok behozatali vámját a mi kormányunk 11 frtról 3 frtra szállította le hectoliterenként; az olasz bor tehát, mely termelési helyén hectoliterenként 8 frtért megszerezhető, vámmal, szállítási költséggel együtt 12 frtért a magyar piacra szállítható. Ezekkel az olcsó idegen borokkal hogyan fognak már most a mi szőlőtermelőink versenyezni? . . . Úgy látszik, hogy a magas kormány az ilyen intézkedésekkel azt akarja elérni, hogy szőlőtermelőinknek végre elmenjen a kedve az új szőlőültetéstől; mert azt, hogy valaki ezeket aldozzék az új szőlőfajok meghonosítására s az abból kikerülő csekély bormennyiséget 15 frtjával adja el, csak olyan ember teheti meg, a kinek kihányni való ezresei vannak.

— **A miskolci kir. kath. gymnasium** évzáró torna és énekvizsgálatát a hó 25-én délután tartotta meg az iskola udvarán. A fiatal erőművészeket Andor Tivadar tanár sorakoztatta, a kik kettős rendbe vonultak a küzdőterre. Weber István tanár pedig a műnekeket vezette, a kik a küzdelem előtt néhány népdalt csinosan elénekeltek. A kitűnően idomított gyermekcsereg nyújtón, korlátton, mászószereken, valamint előbb a szabad gyakorlatok alkalmával derekasan működött. No, de a kiválóbbak meg is kapták érte a jutalmat. Polgár Gy. igazgató a következő tanulóknak adott jutalmat: 1. mint első a futásnál egy-egy jutalomtárgyat: Lusztig Árpád, Mader Emil és Varga Gyula, I) A. Daragó Lajos, Fektor Ferencz, Jung Szilveszter és Timcsák Béla, I/B. Murányi János. Pollák Alfréd, Rolko Róbert, Szabados Gyula és Truskovszky Andor, II. Friedman Izidor, Novák Sándor, Szendefy Lajos és Titze György III. Pfliegler Ferencz és Szendefy Elek IV. osztályu tanulók; 2) A magasugrás győztesei: Reisinger Bertalan IV. oszt. tanuló 1 frt. 80 kr. értékű schakkjátékot és 1 frtot és Bügös Lajos IV. oszt. tanuló 1 frtot; 3) a versenyszertornázás legügyesebbjei közül: Buczkó Gábor és Lang Egon II. Peikert Béla, Schmal Gyula és Váldmán József, III. oszt. tanulók egy-egy jutalomtárgyat és Friedmann Miksa IV. oszt. tanuló 3 db. Mária's féle régi ezüst pénzt; végre az Andor-féle díjat (12 frtos tallért) Szendefy Lajos III. oszt. tanuló (20 erőegységgel) kapta.

— **A mai hangverseny** alkalmával módjában lesz városunk közönségének megismerni és élvezni azokat a gyönyörű magyar énekeket és dalokat, melyeket a XVII. és XVIII. században a kuruczvilág zeneköltői teremtettek. Nemcsak

a szakembereknek, de általában minden ezen iránt érzékkel bíró egyénnek nagy élvezetet fog nyújtani ez a hangverseny; mert alkalma lesz meggyőződhetni, mint éreztek, micsoda eszmék és gondolatok foglalkoztatták őseink lelkét s miként fejezték ki azokat dalban a mult idők nagy énekesei.

— **A miskolci téglagyári részvénytársaság** alakuló közgyűlését tegnap délután 4 óraker tartotta meg a városháza nagy tanácstermében. Jelen volt 31 részvényes 950 részvény képviselőjében, 180 szavazattal. A részvénytársaság megalakulása határozatilag kimondatott, az alapszabályok megállapítottak. Ezután megválasztott az igazgatóság, melynek tagjai lettek: Lichtenstein József, Soltész Nagy Albert, Grünfeld Ödön, Kubacska István, Mikuleczky István, Koos Soma, Kovács Lajos. Felügyelő bizottság tagjai lettek: Bizony Akos, Kun Kálmán, Dr. Ernst Péter, Dr. Rác György, Popper Károly.

— **Lesz-e valami a zsidók receptiójából?** Erre vonatkozólag Apponyi Albert gróf igen érdekes nyilatkozatot tett a legközelebbi napokban. A többek között szó szerint ezeket mondja: „Az igaz, hogy tölem sokat elfogadnak, a mit mástól csak rossz néven vennének. Bűszke vagyok e bizalomra, mely nagy morális tökélet jelent reám nézve. Ez által érzem, hogy a nemzet kézzel engem vezérének elfogadni. Biztos, hogy a klérus is a legnagyobb engedményeket nekem tenné. Így pl. biztosítom önt, hogy egyedül én volnék képes a receptiót keresztülvinni. Nem számításból mondtam ezt, nem számítok semmi hállára. Téved, ha azt gondolja, hogy én mint az ellenzék vezére, ezt az akciózt most keresztülvihetném. Erre most gyöngye volnék. De tegyük föl, hogy kormányra jutnék, akkor én a kormány tekintélyéhez személyes befolyásomat latba vetve, biztosan keresztülvizsem. Más nem fogja keresztülvinni.*

— **Meglepetés.** A polgári és kereskedelmi iskola egyik növendéke a zárünnepély alkalmával jutalom-díjat kapott, nem is késett azonnal megnézni, hogy vajon mi van abban a kouvértnben? . . . Hát egy nyugta volt benne 5 frtról! . . . Igen mert ezt az összeget az illető fiatalember a fiúmei út alkalmával kölcsön kérte, de a kölcsön megfizetéséről az iskolai év végeig megfeledkezett. Így azután quitt lett.

— **Szerencsétlenségek.** Nagyobbszerű építkezés ritkán esik meg szerencsétlenség nélkül. A mult héten Rott E. M. házának építésénél egy anyagot felhordó napszámosnő fejére esett egy gerenda, súlyos sérülést szenvedett, de nem halt meg. Tegnapelőtt azonban a Diószeghy György házának építésénél egy Budai Erzi nevű 17 éves napszámosnő úgy esett le nyolcz méternyi magasról a mélységbe, hogy rögtön

meghalt. A szerencsétlen leány holttestét előbb a kórházba, azután szülői lakására szállították.

— **Dick Mór** miskolci vásárbérlő a „Borsod“ nyilterében felelt azokra a túlkapásokra, melyeket egyik vidéki előfizetőnk lapunk 24-ik számában ő róla megirt. Azaz hogy csak felelt volna, mert feleletnek nem lehet nevezni azokat az izetlen gorombaságokat, melyeket Dick ur jónak látott megereszteni. Dick ur egy szóval sem védi magát, hanem az egész közleményt egyszerűen rágalomnak nevezi. A rendőrség majd ki fogja deríteni, vajjon a közlemény írója volt-e rágalmozó, vagy Dick úr hajtott túl a vámszádesi korlátokon.

— **Kolera vész** híre érkezett Oroszországból. A Feketetenger Ural és Kaukázus vidékén minden lehető óvintézkedést megtettek ugyan a vésznek Európába hurczolása ellen, de azért talán nem fölösleges, ha mi is a tisztaság érdekében már most mindent elkövetünk. Nem fölösleges ez akkor sem, ha a vész nem fenyeget bennünket.

— **Csirkefogó.** Érdekes tárgyalás folyt csütörtök d. e. Kaffka Ignác elnöklete alatt a miskolci kir. törvényszéknél. A vádlott Nehudek János 15 éves suhancz, a ki az elnök kérdésére szépen előadta, hogy hány csirkét fogott meg és miként vitte el azokat, csak azt sajnálta, hogy a csirkepecsenyéhez sohasem volt bor. A vád beszéd meghallgatása után, tekintve vádlottnak fiatal korát, a törvényszék hat heti fogházbüntetésre ítélte.

Figyelmeztető.

Csütörtökön 9 óraker kezdődik az ev. ref. felsőbb leánynevelő intézet negyedik osztályának vizsgája.

Csütörtökön 3 óraker megyei állandó választmányi ülés lesz.

Pénteken 9 óraker megyei közgyűlés lesz. **Julius 6-án** déli 12 óráig lehet pályázni az ev. ref. egyház bérházának építésénél egyes munkakra. A tervet naponként 9 órától 12-ig és 3-tól 5-ig lehet megnézni az egyház pénztári hivatalában.

Szerkesztő postája.

Karolusnak. Az emberi bölcsesség legnagyobb axiomája: „Várni és remélni!“

R. L. Sürgősen kérek választ a jun. 21-én elküldött levelemre. Különbben minden rendben van már. Ha választ megkapom, akkor megírom a többit, addig nem.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **Dr. Halász Sándor**
Kiadó: **Wesselényi és König.**

PÁLYAZAT.

A tiszáninneri ev. ref. egyházkerületnél megüresedett **pénztárnoki állásra**

pályázat hirdettetik; a pályázati feltételek a következők:

1. Évi fizetés 1000 frt, lakbér 400 frt, irodai átalány 10 frt 50 kr.
2. Pénztárnok Miskolczon lakni s alkalmas hivatalos helyiségről gondoskodni tartozik; oly állást, mely hivatalos órákhoz van kötve, vagy gyakoribb távollétet von maga után, nem viselhet.
3. Biztosítékul 2800 o. é. frt teendő le készpénzben, óvadékképes értékpapirokban, vagy zálogjogi bekebelezéssel biztosított kötvényben.
4. A pályázati kérvények **f. évi augusztus hó 1-ig** alólirotttnál adandók be.
5. A választás a **szeptemberi egyh. ker. közgyűlésen fog megejtetni** s ugyanakkor határozatlik el a hivatalba lépés ideje is.

Kelt Miskolczon, 1892. június 27-én.

Kun Bertalan,
ev. ref. püspök.

1-3

Nyomatott Wesselényi és König könyvnyomdájában Miskolczon.

Breuer Márton

cs. és kir. Magyar- és Osztrák-Monarchia részére szabadalmazott, egy darab bőrből készült lábbeli feltalálója és készítője

—+ Miskolczon, Deák-utca 6. sz. a. +—

Bátorkodom néhány megrendelő nevét közölni, kik ezen kényelmes és tartós lábbelieket nálam készítették, u. m.: T. Kubacska István, t. Dr. Winkler (Édelény), t. Herez M. gyógyszerész, t. Balogh Béla szolgabíró (M.-Kövesd), t. Dr. Glós Károly ügyvéd, t. Vadnay István szolgabíró (S.-Szentpéter), t. Elek K. és fia (S.-Szentpéter), t. Dr. Sidlauer Árm., t. Popper Károly (3 pár), t. Pollák Henrik, t. Dr. Groszné, t. Dupeza József (Vatta), t. Kiss (örnag), t. Rainer tisztartó (eszima), t. Numiny István (eszima), t. Vinter József (eszima), t. Szentimrey Béla, t. Szepessy Kálmán (főhadnagy), t. Dr. Lang, t. Kúrez J., t. Hosszafalussy Miklós, t. Sugár (M.-Csáth), t. Fried Mór és neje, t. Breier A. szeszkereskedő, t. Stamberger könyvkereskedő, t. Bock József urak. — Készíték mindenfélre hibás lábakra lábbelit legnagyobb megelégedésre. — Ajánlom különösen mindazoknak, kik lábaikat a kellemetlen tyűk-szemtől megvédeni akarják, annyival is inkább, mivel ezen a legjobb anyagból készült lábbeliek semmivel sem drágábbak a közönséges cipőknél. — Teszem ezt azért, hogy alkalmat nyujtsak a nagyérdemű közönségnek ezen czélszerű és a legjobb anyagból készült lábbeliek használatára.

Tisztelettel

Breuer Márton,
cipész.

1-1

Merkl Gyula úr

vaskereskedésében 1-1

egy jó házból való fiú
tanoncznak felvétetik.

A SZABADSÁG

politikai, társadalmi, közgazdasági, tanügyi és helyierdekü lap.

Amiskolci függetlenségi és 48-as párt közlönye.

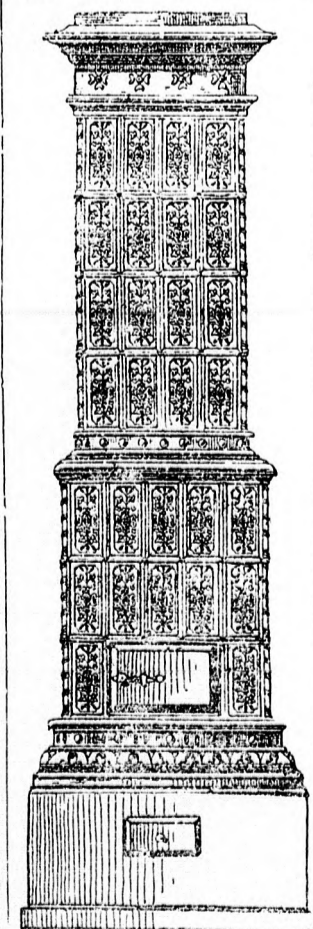
Megjelenik minden szerdán és szombaton.

Előfizetési ára:

Negyedévre	1 frt 25 kr.
Félévre	2 " 50 "
Egész évre	5 " — "

VLADÁR KÁROLY

cserépkályhagyára 3-16
MISKOLCZON, FAZEKAS-UTCZA 38.

Cserépkályhám

a legolcsóbbaktól a legfinomabbakig, első rendű tűzmentesagygájából a legdivatosabb berlini minták szerint készülnek, úgy fa, mint kőszén fűlésre és a legnagyobb tüzelés helyt állására berendezve.

Raktáron áll folyton 100 kész kályha választás végett, úgy hogy bármily nagyságu háló, lítóató, vendég és más szobák részére szükségelt kályha rögtön elszállítatik és embereim által felállítattatik.

Mindennemű felvilágosítással és képes árjegyzékkel készséggel és rögtön szolgálók.

Kiváló tisztelettel

Vladár Károly
Miskolczon.